

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Барвен ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. п. Дамбровського (Хорунщини). Експедиция місцевя в Агенції Соколовського і пасажи Гавсмана.

Рукописи звертає злише на попереднє застереженє.

Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Про парламентарне положенє

пишуть нам з Відня:

Рішенє питання: успіх чи упадок, яке виринуло після проголошеня пам'ятної річи бар. Гавча при внесеню виборчої предлоги в посольській палаті, послідувало скорше, як можна було спершу сподівати ся. А так само польске коло, котре хватило в свої руки ключ до розв'язки сего питання, дійшло до остаточної постанови скорше, як спершу наміряно. В суботу відбуло ся засіданє польского кола, а хоч оно навіть над дрібними справами привикло довго розпирляти, поки видасть остаточне рішенє, сим разом по пяти годинній нараді ухвалило великою більшістю резолюцію (вправді урядово ще не оповіщену, але загально вже відому), що відкидає компроміс з правительством що до парламентаризації міністерства, а хоч по мысли резолюції з 5. марця є за загальним голосованєм, вважає правительственну предлогу неможливою. Коло вимагає 110 мандатів і unctim що до розширеня краєвої автономії.

Тим способом після всякої імовірности рішена доля міністерства бар. Гавча, котрий ще в суботу мав внести просьбу о відпустку, одначе цісар мав ще застерегти собі рішенє в сій справі.

Тепер доперва виявило ся довідно, що польске коло сягнуло рукою і до угорської коаліції, котра подбала про назначенє делегаційної сесії на червень, щоби там ще одну трудність підсунути

правительству і виборчій реформі, що оно приєднало собі також широку частину католицкого цетра, котре висуває справу плюральної системи виборчої і коли вже неминуча є виборча реформа, щоби она так була скроєна, щоби забезпечувала і дотеперішню перевагу кола в державній раді і в краю.

Коло польске розуміє се дуже добре, що виборча реформа не дасть ся вже усунути з денної черги, що слова Гавча: «Особи йдуть і приходять, але ідеї остають а мій упадок не означає упадку виборчої реформи», отже що правду висловив др. Грабмайер «Гавчівська реформа мертва, най живі виборча реформа». Змаганє польского кола йде отже до того, щоби переведенє виборчої реформи віддати подібно як в Угорщині в інші руки і тим надати їй зовсім иншу ціху. Нема однак найменшого сумніву, що ніяке правительство не може вже обійти виборчої реформи і що буде мати ще трудніше становище, як теперішнє і що наслідком сеї проволоки може прийти до поважного зворушеня і боротьби. Тимто коле польске, котре звичайно в таких справах висувало наперед инші сторонництва, котрі доводили до упадку правительств, приняло тепер на себе прямо велику одвічальність за всі можливі наслідки з такого звороту справи.

Пересиленє міністерске, яке тепер викликано ухвалою суботною польского кола, не буде сим разом, як звичайно, проволікати ся, а доведе скоро до ново-

го ладу. Предвижують тут дві можливости — або переходове міністерство, котре би мало полагодити державні конечности, виборчу реформу і нові вибори а відтак ще уступило перед скликанєм нової державної ради, з другого знов боку думають, що таке переходове міністерство не мало би достаточної поваги до переведеня так важних і трудних справ, котрі може полагодити лише парламентарне міністерство. Лише таке міністерство могло би перевести виборчу реформу.

Але що до парламентарного міністерства мали би вийти і Поляки, отже треба буде спершу їх опір поконати. Парламентарне міністерство мало би скоро перевести виборчу реформу на основі компромісів уложених бар. Гавчом, австро-угорську угоду і нові вибори до державної ради.

Хоч справа відпустки бар. Гавча ще не рішена в хвилі, коли се пишемо, звіщають в кругах правиці, що нове міністерство мав би утворити гр. Шенборн, а з лівиці запевняють, що мав би ту задачу кн. Гогенльоге бувший намісник Буковини а тепер триєстенський. Як небудь польске коло все запевняло, що єму розходить ся не о особу а о річеві справи, виявило ся однак противно, і мимохіть пригадують ся слова висказані бар. Гавчом: «Але хоч я і упаду, то упаду з сею свідомістю, що я не поніс некорисної жертви».

Швачка

або

оповіданє про те, як тяжко де кому жити на сьвітї.

(Дальше.)

Війшла Маруся в кімнатку, і їй замануло ся так одпочити хоч трохи на твердїм своїм ліжку; але не було на те часу. На столі стояло уже пуделко, а в тім пуделці була стара Талина сукня з стяжками й квітками до нової сукні.

Усе те привіз льокай тимчасом, поки Маруся йшла пішки до дому; хоч у них був і оден шлях, але льокай приїхав в омнибусі себто у великій кареті, що зветь ся «Задля всіх», тільки брехня се, бо нема жадної річи на сьвітї, щоб була задля всіх! Навіть і те повітря, чим дихуть Італіянци, — теж не для всіх; отого то повітря і треба було хворим Марусеним грудям, щоб хоч трохи осилити; та дарма, не мала вона кошту за те заплатити!

От й взялась Маруся до крою. Розвернула вона гаманця, де були всі дошитва причандали: сего гаманця вона завсїди обережно в папір ховала і був він новісенський. В нему були ножиці з мережаним держальном, наперсток, гольник щиро-срібний, що блищав, наче єго вишпиховали, голка до гантовани, голка до пастиговани і децо инше з дрібязку. Гаманець сей зістав ся єдиним із усіх дарунків Андрієвих. Вонаб і єго продала, та раз що мало давали, а друге — там були всі струменти, чим вона свого насушника заробляла. Задля того й гаманчик з причандалами «трібником» звав ся, чито нецесером по панськи. А по крамницях великих крізь сьвічадні шкла бачити можно, як сяють там великі скриньки, гарні, гарні; а в них то: щіточок різних, пилочок, скриньочки з усякими панськими милами, мастилами та пахнїлами. Такі скриньочки зуть ся трібниками теж, звичайно для панів, — що без них не обійдуть ся зроду.

Коло ті сукні було роботи багато; але у Марусі до ночі ще лишало ся часу до волі. До тогож і недогарка чималого ще вона мала, так їй не бракувало і сьвітла. От, виняла вона з шухлядки маленький патрет Андрія, поставила на вікні й сіла саме проти него. Адже добре й з патретом сидіти, коли нема того, хто від него красший. Варт тільки запевнити себе, що в тому патрету все, — і вдовольниш ся зараз. А Марусяж то так себе запевнила в тому, що навіть звкла розмовляти з патретом, немов справді Андрій сидів перед нею живісенський.

— «Ну, сказала до него: мій друже, мій сьвіте, завтра побенкетує твоя Маруся. Добре вона і купить собі картоплі, а може й масличка, й молочка трошки... ох ні! — се вже задуже!»

І вона згадала собі в привьки ті три картоплини, що позавчора зїла. Господи, які вони смашні були навіть і без масла. Дала вона за їх останні два шаги, останні з тих

З далекого і з близького Сходу.

Япанія уважала себе спонуканою, супротив розсіваних за границею поголосок про її збройні наміри, заявити офіційно, що она зовсім не вважає портсмутського мира часовим завішенням оружя, після якого немов то она хоче відперти Росію від побережя і неподільно запанувати над Сходом. Сі вісти в тільки підцьвокуванем на Япанію, бо она не бажає нічого більше, як тільки утревалити мир у східній Азії і зі всіми народами жити в дружній приязни. На доказ, ще япаньска політика стремить до засади отвертих дверей і рівноправности, належить піднесви, що більшість япаньських війск стала вицофана з Манджуриї до Япанії, а від 1. мая буде отворений для заграничного руху Анпуно, від 1. червня Мукден, а в найблизшій будучині також Тіелін. До Times-а доносять з Нового Йорку, що під добу ведуть ся переговори що до продажу Сахаліну. Росія і Япанія мають згоджувати ся на пропозиції англійського правительства, бо обом сим державам потрібні є гроші. Колиб дійсно Сахалін дорогою купна перейшов в англійські руки, то булоб се кріпкою запорукою мира на далекім Сході, позаяк оба природні конкуренти мали би між собою кріпко оселеного, а хищого розвмника, який кождий заколот повертав би на свою користь. В виду сего здоровий політичний змісл обох народів наказував би не допустити і не стремити до жадних воєнних авантур.

За те на близкім Сході, в Малій Азії, може прийти до поважного конфлікту між Туреччиною а Англією. На єгипетскім пограничу турецькі власти заняли дві місцевости Табаг і Гатах, які, як твердять з англійської сторони, ще перед 65 роками переказані були Портою династії Мегжеда Алі. Одначе тепер обі точки мають для Туреччини стратегічне значіне з огляду на розпочату будову залізниць з Дамашка до Меки. Тим можна собі пояснити поступок Туреччини і

єї упрямість відмовних відповідей на всі англійські пропозиції. До того минулого тижня турецькі війска усунули граничні стовпи близко Ёль-Арш і пересунули їх на спірний терен. Англія, яка від умови з Францією в р. 1904, запевняючої їй протекторат над Нілем, стереже заздру своїх інтересів в Єгипті, звернула ся з представленем до турецького правительства, однак і сим разом наспіла відмовна відповідь від султана.

Коли Туреччина не згодить ся на усуненє своїх війск з занятих обох місцевостей, тоді — пише Times — Велика Британія готова згодити ся на скликанє комісії, яка порішила би спір на мировій дорозі. В противнім разі Англія буде примушена прийняти ся за енергічні средства, як демонстрация фльоти і евентуальне занятє єгейських островів. При тім англійські дневники твердять, що поза турецьким упором стоїть Німеччина, яка зражена вислідом конференції в Альгезірас, піддержує Туреччину в єї упрямстві.

Тож о конфлікт не тяжко, тим більше, що Англія вислала вже яко стацийний корабель своєї амбасаді в Царгороді кружляк третої кляси „Барнелі“ з 12-ма гарматами, двома торпедовими рурами і 160 людьми залогі.

Справа виборчої реформи.

Прагский „Час“ доносить, що бар. Гавч вручив цісареві іменем цілого кабінету просьбу о димісію. Цісар застеріг собі час до намислу. Справа наслідника Гавча порішить ся в найблизших днях. Narodni Listy пишуть також про близький упадок Гавча, однак замічають, що справа виборчої реформи піде дальшим шляхом і що остане першим і головним заданем слідуячого кабінету і парламенту. Польске коло через своє становиско супротив реформи стратило багато. Коли не хоче ризикувати нових страт, повинно зрозуміти вкінци, що дальша борба

є безвихідною і не принесе жадного висліду, крім хиба ворогів серед тих, що стоять за виборчою реформою. На програмі актуальної політики держави сирава виборчої реформи з рівним правом голосованя і парламентаризацією кабінету остане і дальше на чолі всіх справ, з Гавчом чи без него.

Засіданє польского кола вело ся в п'ятницю і суботу, однак в строгій довірчости. Fremdenblatt подає деякі поподробіці зі справозданя гр. Дідушицького що до конференції з бар. Гавчом. Дідушицький обстоював при тім, що не може дати жадної зобовязуючої заяви, а тільки може прийняти пропозиції правительства ad referendum. По нім промовляло еще кілька консерватистів, а з їх бесіди виходило, що польске коло стоїть при резолюциях з 5. марця, жадаючих для Галичини мінімум 110 мандатів і розширеня автономії краю. Супротив сего можна уважати переговори Гавча з польским колом за розбиті.

Про симо відновити передплату.

Н О В И Н К И.

— Календар. Ві второк: руско-кат.: Івана п.; римо-кат.: Филипа і Якова. — В середу: руско-кат.: Йоана ветх. Пафи.; римо-кат.: Зігмунта ков.

— Зазив до читалень «Просьвіти». Незадовго бо вже 29. червня с. р. відбудуть ся загальні збори Товариства «Просьвіта» у Львові. До звіту з діяльности Виділу є конечно потрібні справозданя читалень. До кождої читальні «Просьвіти» вислано відповідний блякет, але до тепер заледви третя часть зволила надіслати свої звіти. Просимо поспішити ся. Виділи читалень, а особливо їх голови мають сповнити сей обовязок — наложений на них статутом під особистою одвічальністю! — Канцелярія Тов-а „Просьвіта“ у Львові.

— Посвяченє Преображенської церкви у Львові відбуло ся вчерашної неділі при участі численного духовенства всіх трех обрядів, начальників найвисших кравчих урядів і ин. Торжественного чину посвяченя довершив

гроший, що то за свого маленького медаліона забрала. Тогожто медаліона подарив їй Андрій на єї іменини. Перш, ніж наважилась вона єго заставити, то два дні і рїски не брала, а на третій день заплакала над ним та — таки й заставила. Щож, подумала — адже волося, що там лежало, я зумію і в простім капшучі на грудях носити? От, і пішла вона до одного жида-лихваря, що давав за річи дорожше, від заставної контори. Правда, за те він брав дорожше за викуп тих річий. Застала вона лихваря за сніданем. В конторі єго було прибрано чисто; по стінах висіли в рамах з магоньового дерева різні звідомленя й оповіщеня. Висока конторка так хоробро на всіх позирала, немов гармашниця, звідкіля хозяїн стріляв до тих, хто за грїшми приходив. Не можна сказати, щоб всіх він тими пострілами на смерть забивав, але що ран тяжких, то багатьом завдавав він. Коло конторки лежав великий рахубник чи щоти, в томуж рахубнику певно сиділа сама душа господарська, бо без него жид було ніяк не обернеть

ся, задля того й звали єго паном Рахубовським.

Як прийшла до него Маруся з своїм медаліоном, узяв він єго до рук, одивив ся пильненько, на шальках зважив, потім перекинув щось кісточками на рахубнику і зацінив аж у 5 карбов. а варт він був трохи не в двоє... Не хотілось Марусі, Господи, як, так дешево єго пускати, ще більш по тому, що через місяць мусіла або повернути 7 карбов., або з ним попрощатись на віки. Глипнула вона на того пана Рахубовського, на єго добре обличя, на єго ніс мов гринджоли, на підбородя гостре, на єго волося, що довгими пейсами з під ярмужки спадало; глянула, в яким присмаком жвакував він переїжечка масного, і їй бідній, голодній, так забажалось їсти страшенно, що вона і за 5 карб. віддала медаліона свого дорогого.

А отсе вже три дні як і зістало ся що від тих 5 карбов. Алеж завтреньки — завтра будуть знов у неї гроші! І вона хавалась скільки сили робити; а те й байдуже їй, що сили її вже було дуже мало.

Голова в неї завернулась. — Се від голоду певно, думала Маруся, придивляючись пильно до худесенької своєї руки. що шитво тримала. І навіщо рукам отим треба, аби чоловік був неголодним? Требаб було так зробити, щоб мене не було зовсім, а булиб тільки самі руки; от, вониб і робили на всіх та грошки брали... так навіщо їм знадобились гроші?... Ат, які нісенітницї в голову лізуть!

А робота все посувала ся геть, та ще й хутко. Стяжок за стяжком — і станик почав виходити як раз до стану маленької Талі.. Маруся і любила ним. Справді він таки був дуже гарний. Та ще до того, кому й не приятно на свою працю полюбувати? От, як виготувала рукави, приробила Маруся до їх синї банти, а до тих приколола коришневі листочки з срібними бляшечками... Сьвітє мій! якже воно було пишно! Таке гарне, таке гарне, що Маруся навіть і свій голод забула. Мабуть та сукня була красша за всяку страву.

(Дальше буде).

Є. Екс. Митрополит Шептицький в оточенні обох руских Владик перемиского і станиславського та архієпископів кс. Більчевського і Теодоровича. З представителів властей були: кр. маршалок ґр. Бадені, віцепрезидент намісництва ґр. Лось, ґен. Брудерман, президент висшого кр. суду др. Тхоржницький, віцепрез. апеляції др. Дилевський, віцепрез. скарбу др. Коритовський, віцепрез. кр. ради шкільної др. Плажек, академічний сенат університету, послы Король і Глиджук, президент міста Михальський і інші. По чині посвячення церкви відправив Митрополит службу Вожу, під час якої мав проповідь о. Давидяк. Війскову асистенцію творила компанія 95. п. піх. Вірних зібралося велике множество і заповнили всі суміжні вулиці коло Преображенської церкви.

— **Віче львівських Русинів** відбулося вчора в салі Данка при величезній участі учасників. Зборам провів дир. Нагірний, реферат про предложене виборчої реформи бар. Гавчом виголосив др. Евг. Левицький. Референт в довгій промові представив ярке покриття Русинів в предлозі виборчої реформи на основі пропорціональної системи, а описав начеркнув нинішній стан тої предлоги наслідком опору польського кола та подав, чого можуть надіятися Русини від такої виборчої реформи. Промову др. Левицького слухачі переривали частими окликами і оплесками. Потім за дая спізненої пори промовляли лише два бекідики п. М. Петрицький і Рубинович, а по їх промовах председатель піддав під голосоване отєї резолюції поставлені референтом:

I. Русини міста Львова узнають реформу виборчу бар. Гавча, о скілько вона опирає ся на загальности, безкуріяльности, безпосередности і тайности права голосованя та домагають ся як найшвидшого єї переведеня.

II. Русини міста Львова протестують проти нерівности округів виборчих як і пропорціональної, та евентуально плуральной системи, які мають виключно на цілі змайоризоване Русинів на користь польського і шляхотського елементу, та домагають ся, щоб округи виборчі в цілім краю були одномандатові та по можности рівні.

III. Русини міста Львова узнають, що теперішній парламент, і загалом парламент опертій на національних і класових привілеях не є спосібний до переведеня реформи в дуєї національної і соціальної справедливости, і тому домагають ся розвязаня теперішнього парламенту та розписаня нових виборів на основі окройованої реформи виборчої з заг., рів., безп. і тайним правом голосованя.

IV. Русини міста Львова протестують проти всяких змагань розширеня автономії краю та заявляють, що всяке розширене компетенції краєвих властей або сойму поборювати будуть всіма способами.

V. Русини міста Львова протестують проти поведеня правительства, котре вдало ся в торги і пересправи з клікою кола польського коштом руского народа і над опінією та бажаннями репрезентатів руского населеня перейшло до дневного порядку.

Конець послідної резолюції зазначає, що Русини вже вичерпали всі легальні средства в обороні своїх репрезентативних прав.

Всі резолюції урняли зібрані односторонно, почім відспівано „Ще не вмерла Україна“. Вічевики хотіли потім устроїти похід на Ринок під дим „Просвіти“, але сильний кордон поліції на ул. Кароля Людвика не допустив до походу.

— **З руского „Товариства нафтового“**. Щоби всіх, що так численно заінтересували ся нашим нафтовим товариством, повідомити про дальші стараня, подає дирекція сего товариства до прилюдної відомости, що наслідком незатвердження статутів торговельним судом, подала в законно приписанім речинці рекурсе до суду висшого і що жде формального порішення справи, щоби ввести се товариство в жите і розпочати успішну акцію.

— **Бенефісове представленє** п. Д. Бойченка, капельмайстра вашого театру, відбуде ся в Тернополи в середу дня 2. мая. Представлено

буде „Барон циганський“, якого мелодийна музика найде завжди охочих слухачів. Тому не сумніваємо ся, що тернопільська, як і доохресна публіка заповнить битком салю, щоби дати сим способом вираз признаня талановитому і наскрізь симпатичному капельмайстрови, яким виявив ся п. Бойченко під час свого однорічного побуту в Галичині. Се бенефісове представленє буде також і пращальним, бо п. Бойченко вертає на разі назад до Росії.

— **В Успенській церкві** у Львові відбуде ся завітнішнього вторника о 8. год рано поманальне богослуженє за жертви кровавих подій в Лядзім.

— **Пожарні філії** на статутах львівського „Сокола“ засновано в Сапогові і в Бурдяківцях, борщівського повіта. Намісництво вже затвердило статут.

— **Іменованя**. Управитель міністерства просвіти іменовував в бібліотеці львівського університету скриптора д-ра Болеслава Маньковского кустосом, а амануента д-ра Евгена Барвіньського скриптором.

— **Львівські робітники** згід соціалістичного прапора будуть святкувати завітнішний день 1. мая безробітєм. Організація заповіла на завтра рано як звичайно велике віче під голім небом, а по полудни забаву на Високім Замку.

— **Вибори на Україні**. В Чернігівщині вибрано послом до державної думи з сільської курії, Куриленка, члена стародубської земської управи, котрий належить до „кадетів“. — В Полтавіні вийшов послом козак Овечкий, котрий зачисляє ся до української демократичної партії. — В Житомири вибрано послом селянина б. підфіцера Гринюка. Руско польска спілка розпала ся.

— **З Жабя** пишуть нам: Громадські вибори в Жабю мають відбути ся в трох перших днях сего тижня. Кандидати на радних, протеговані комісаром правительственным Валькевичем, що урядує другий рік замість розвязаної ради, в по найбільшій часті ті самі, що спричинили розвязанє ради громадської. Нарід в більшій часті невдоволеній з того, ставить опозицію і вибрав самих чесних господарів на кандидатів нової ради. Щоби не допустити до того, аби ті чесні господарі засідали в раді, противники уживають всяких способів, щоби нарід стероризувати; приміром, хто винен гроші до каси позичкової, грозять єму, що зараз до суду заскаржать, як не дасть голос на протегованих радних і т. д. а навіть зареєстровано на пострах поперх 30 жандармів. Гуццали поучені на зборах, щоби заховували ся як найспокойніше, обіцяли явити ся до голосованя против тутешного звичаю навіть без палиці.

— **Учительське віче в Копичинцях**, друге з черги відбуло ся дня 8. цвітня при участі около 50 осіб з кругів учительських і кількох з селянства. По звіті з діяльности організаційного комітету реферувала п. А. Борковска на тему о єдности і солідарности і поставила резолюцію на рибір мирового суду до справ приватних товариських непорозумінь. Відтак реферував п. Павло Гуменюк про регуляцію учительської платні, про реформу службової прагматики, народного шкільництва і учительських семінарій, а на останту т. Стадник: про учительських делегатів до окружних рад шкільних. Віче ухвалило між иншими отєї резолюції: а) Віче домагає ся основної регуляції учительської платні до висоти трех найнижших ранг поборів урядників державних, відповідних до тих ранг додатків п'ятилітніх і відповідного тим рангам заосмотреня вдів і сиріт по учителях; б) заведеня явної кваліфікації; в) вибору комісії з поміж учительства до справ дисциплінарних; г) вибору шкільних інспекторів з кругів учительства на шість літ; д) знесеня інституції шкільних рад місцевих, а прилученя фондів престачійних до фонду шкільного краєвого, з котрого управителі шкіл побирали би їх в кварталних ратах з гори в податковім уряді; е) знесеня §. 9. о переносеню зі зглядів службових; ж) зміни регуляцію о одвічальности управителя за инші за-

няті при школі сили в тім дуєї, щоби кождий учитель за себе відповідав. Віче домагає ся знесеня шкільних типів, а заведеня шкільного статусу шкіл народних по селах і містах. Віче домагає ся знесеня науки доповняючої, а заведеня двох по 4 роки триваючих курсів науки щоденної. По укінченю чотирох літ науки читаня і писаня кождому ученикови повинен бути вільний вступ до середних шкіл. Віче домагає ся знесеня приготовляючого курсу в учительських семінаріях а полученя шкіл віділових з семінарією, в значіно курсу низшого; на висшій курсі отвореня 5. року і обовязкової науки язика французского, а надобовязкової язика англійского. Віче заявило ся за безпосередним, рівним, загальним і тайним правом виборчим. Віче висказало обуренє управителеви школи з Хоросткова п. Лісковацкому за те, що в день віча, аби унеможливити учителям з Хоросткова взяти участь у вічу, запорядив на той час конференцію. Віче ухвалило заяву недовіря дотеперішньому делегатови до ради окружної п. А. Ференцому. Відтак вибрано комітет організаційний для веденя дальшої акції організаційної.

— **Живі барометри**. Звірята а особливо птахи є дуже добримися звістунами всіляких змін воздуха. І так, як ластівка літає високо, то буде погода, як низько над землею, то дощ недалеко. Пава, як богато кричить, то на слоту. Як ранком ворони злітають на найвисшій галузі і бючи крилами кричать голосно, то буде дощ. Як ворони вертають по заході сонця довгими рядами а тихим летом, то буде мороз і сніг. Як гусь богато ходить і шидлігає без причини, то буде злива. Як качки кидают воду і держать ся суші, то буде слота. Як риба в воді неспокойна, то також сподіватись слоты. Як пчоли сидять в улию а мало вилітають, то також на слоту. Вівці знову перод дощем та бурею хоровять ся під будинки. Як кретовиска по луках не численні, то зима буде лагідна. Як миши скоро звикають з піль, то зима певдовзі настане. Перед бурею взагалі всі звірята оказують неспокой.

— **Обманьства в міській різниці у Львові** Оноді уступив директор різниці Готліб, як голошено — на власну просьбу. Одна з часописий пояснює причину тої резигнації. Між різниками засновано асекураційну секцію проти решетини у безрог. Значило то, що за ті убиті штуки безрог, у котрих ветеринар різниці найшов решетину, мала секція виплатити відшкодованє. Секція помагала собі в инший спосіб, менше коштовний, бо підплачувала ветеринарів, аби они признавали заражену решетиную безрогу за здоробу. З тої причини дуже рідко стверджувано решетину, а за те в місті много людей хорувало на салітера. Та справа вкінці виявила ся і діждала ся слідства зі стороны магістрату. Директор Готліб був винен тим обманьством о стілько, що не доглядав порядку в різниці і довів до каригідного надужитя власти підчинених єму функціонерів.

— **З залізниць**. „Газета Львівська“ з дня 1. мая с. р. оповіщує розписанє ліцитаційної продажи старих матеріялів в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові. Оферти належать вносити найдальше до 15. мая с. р. 12. год. в полудне до висше згаданой ц. к. Дирекції залізниць. Услівя продажи подані в „Газеті Львівській“, а можна їх одержати також в відділі для справ варетатових тої Дирекції.

— **Безплатна наука садоводства**. Заходом тов. „Господарска Спілка“ в Довжневі відбув ся дня 10. і 11. цвітня с. р. безплатний курс практичний садівництва, на котрім явили ся селяни з доохресних сіл. Порядок курсу був такий: „Сіяне зернят овочевих“; „теоретична і практична наука щіплення“; „пересаджуванє деревець“; „формованє корони“. Пильні учасники курсу дістали щіпки найлучших для околиці відмін. Таких курсів требаб як найбільше.

Телеграми

з дня 30. чвітня 1906.

Відень. Wiener Zeitung оголошує цісарську савкцію закону, ухваленого галицким сеймом в справі зміни закону про творення народних шкіл і обовязкове ходженя до шкіл.

Будапешт. Дневники обчислюють, що сторонництво незалежності добуде при виборах 230—240 мандатів і буде мати абсолютну більшість. Конституційне сторонництво може дістати 80 мандатів, людове 40, а проці около 40 мандатів.

Льондон. Між Англією а Туреччиною прийшло до різкого спору о границю коло північного берега Червоного моря. Турецке військо заняло там одну місцевість і не хоче звідтам уступити. Обі сторони готовлять ся до оружноі оборони своїх інтересів.

Париж. Великий страйк углекошів обяв також многи інші організації робітників. На завтра яко день 1. мая приготавляють соціалісти великий страйк в столиці держави. До Парижа спроваджено около 40.000 війська, аби не допустити до робітничих розривів.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Лист Осипа Федьковича.

(Дальше).

Ja, edler Herr, thun Sie ja keine Schritte, um mich in die „Garnison“ nach Lemberg zu ziehen, denn nicht eine Zeile würde ich da dichten können. Wollen Sie mich aber zum ruthenischen „Sänger“ heranbilden, — und ich muss noch herangebildet werden — so verschaffen Sie mir eine Nahrungsquelle in Lemberg, sei es nur eine bescheidene, und alles übrige ist leicht, denn jedem Offizier steht es frei, zu quittiren wann er will; in dieser Richtung nämlich, um mich vom Militär zu betreiben, habe ich noch gar keine Schritte gethan, und wie hätte ich auch welche thun sollen, da ich keinen anderen Lebensunterhalt vor mir sehe, und betteln gehen mag ich doch nicht, denn dazu bin ich noch zu jung, und niemand würde mir, glaube ich nur ein Stückchen Brot geben. Diess sind eben die einzigen Anstände, die mich abgehalten haben, meine Charge zu quittiren, von wem nun die Beseitigung der Hindernisse abhängt, weiss ich nicht, glaube aber, allenfalls von Ihrer Güte, mein edler Gönner, denn bei Ihrem Einfluss wird es Ihnen doch leicht sein, mir irgend eine Stelle zu verschaffen, die ich bekleiden und die mich ernähren könnte, allenfalls musste diess eine sichere Unterkunft sein, denn man hat doch schon seine 28 Jahre hinter sich, und in diesem Alter muss man sich schon nach etwas Sicherem umschauen und kann nicht auf's geradewohl handeln. Ich habe schon gesagt, dass ich keine zu grossen Ansprüche mache, dabei aber habe ich auch meine Mardtte, — und welcher Mensch hat keine? nämlich die, dass man es mir in meiner neuen Anstellung nicht, wehre, mein Nationalgewand zu tragen; von dem kann ich keinesfalls abkommen, denn vor der französischen Tracht hege ich einen so entschiedenen Ekel, dass ich eher Bettlerhadern als einen Frak u. d. gl. anziehen könnte; ich mache ja keine Ansprüche auf den Zutritt in die bessere Gesellschaft, denn ich habe dessen vollkommen schon satt.

Wenn mir mein neuer Stand Musse zum dichten und Freiheit in der Tracht gewährt, so bin ich glücklich, und dieses alles hängt ja nicht von mir sondern von dem Willen des Volkes und der Güte edler Männer ab. — Nochmals erkläre ich aber, dass ich keinenfalls nach Galizien kommen kann, wenn meine Zukunft nicht gesichert ist, sichert mir jedoch das ruthenische Volk den Lebensunter-

halt, so will ich ganz diesem Volke, meinem Volke angehören, und es soll nicht bedauern, seinen treuesten Sohn unterstützt, erhalten zu haben, — bei Gott! es soll nicht bedauern; übrigens werde ich diesem Volke nicht lange zur Last fallen, denn ich fühle es entschieden, dass meines Lebens nicht mehr viel ist, auch will ich ja kein Gnadnbrod, ich werde leisten, was ich nur zu leisten im Stande bin, und ich werde doch einen Posten noch ausfüllen können; bietet mir nun die Nazion einen Posten, wo ich mehr oder weniger Musse zum dichterischen Schaffen, haben werde so werde ich mehr oder weniger schaffen, das hängt ganz vom Belieben der Nazion ab. Sie selbst, edler Bogdan, stehen im Kreis der russischen Bojaren oben an, und wissen, dass der Dichter als solcher zwar geboren werden muss, was er aber dichtet und wie er dichtet, hängt von den äusseren Eindrücken und Verhältnissen ab; — frei gebeichtet: — soll ich dem ruthenischen Volke als Dichter dienen und mein Talent verwerthen können, so müsste mir, resp. möchte oder wollte mir dieses edle Volk ein Stückchen, wenn auch nur ein ganz bescheidenes Stückchen Brot sichern, ohne mich an etwas zu binden, damit ich im ganzen russischen Volk, nicht nur in Galizien, sondern auch in der Ukraina und d. Marmorosch als Sänger ziehen, und mir so Stoff und Ideen zu neuen Werken, zu neuen Schöpfungen sammeln könne, und den edlen Häritschänen wird es weder schwer sein noch zur Unehre gereichen, sich ihren Sänger nicht nur erspäht, sondern ihn auch erhalten und gebildet zu haben, ohne von ihm mehr zu verlangen, als dass er eben nur Sänger sei. Das sind utopische Ideen, edler Herr, ich weiss es, aber Sie haben mir geschrieben, ich soll Ihnen alles genau erörtern, und ich habe es gethan, warum sollte ich diess auch nicht, da ich zum voraus weiss, dass diese meine Träume, Träume auch bleiben müssen; — meine Schuld ist es indessen nicht, dass ich die Welt anders sehe, als sie wirklich ist, und was kann ich dafür, dass ich kein Sklave, dass ich entweder ein Sänger, ein grosser, wahrer Sänger meines Volkes werden will, oder — ein deutscher Söldner bleiben muss, muss, sage ich, denn alle meine anderweitigen Bestrebungen sind gescheitert; ich habe meine alte Mutter gebeten, sie möge mich auf die Wirthschaft nehmen, sie will es nur unter der Bedingung, dass ich ein Mädchen heirathe, dass ich mehr hasse wie die Pest, und da die Mutter eben so eigensinnig ist, wie ich; so ist die Sache um keinen Zoll weiter gediehen; ich hätte ferner die Schwester eines meiner Freunde heirathen sollen, die Tochter reicher Bauersleute ist, und mit der ich wirklich glücklich hätte sein können, denn ich kenne dieses Mädchen von früher und habe sie einmal auch geliebt oder besser gesagt, wir hatten uns beide wahnsinnig geliebt; ich hatte nun schon die Zustimmung der Eltern, die mir 20 Faltschen Feld als Mitgift geben wollen, nun erfuhr dies der Ortsrichter, der auch einen Sohn hat, und während ich hier bin, bearbeitet er die beiden Alten, und — sie verheirathen ihre Tochter mit seinem Sohn.

(Дальше буде).

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 15. до 1. мая 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжжя і продуктів у Львові
від 23. до 28. чвітня 1906:

	за 50 кил.
Пшениця	8-35—8-55 К
Жито	5-80—6-00 К
Ячмінь броварняний	6-75—7-25 К
Ячмінь па пашу	6-20—6-50 К
Овес	6-90—7-30 К
Горох до вареня	8-50—9-40 К
Горох на пашу	6-60—7-00 К
Бобик	6-40—6-70 К
Ленча	8-00—9-50 К
Ковюшина червона	45-00—55-00 К
Ковюшина біла	45-00—55-00 К
Ковюшина шведска	75-00—90-00 К
Тимотка	10-00—26-00 К
Ріпак зимовий	11-50—11-75 К
Насіне льняне	11-00—11-25 К
Насіне конопл.	8-50—8-75 К
Хміль	30-00—35-00 К

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-європейського часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10*
„ Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 1-30, 5-23, 8-9-50*
„ Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
„ Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
„ Рави рускої	7-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-32
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35
„ Тухалі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белзця	5—

На Підзамче.

„ Підволочиск	7—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34*
Зі Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35* 11—*
„ Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-30, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*
„ Яворова	6-55, 5-58
„ Лавочного	7-30, 2-57, 6-25*
„ Самбора	9—, 4-20, 10-55*
„ Белзця	11-10
„ Ряшева	4-10
„ Коломиї	5-50
„ Рави рускої	7-30*
„ Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/6) Хирова Ясла
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*.
Примітка. Поїзди посильні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені зьвіздкою. Пора нічна числять ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна насувати через цілени в мійскім бюрі: ц. к. державних заліз. в. пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку
Гіпотечного

купує і продає
всякі

папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.